

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ สาขาการวัดผลการศึกษา

* อรณัฐ ศรีสะอาด

ในวารสารฉบับนี้ ได้รวบรวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาศาขการวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว จำนวน 18 เรื่อง เมื่อรวมกับบทคัดย่อที่เคยนำเสนอไปแล้ว 72 เรื่อง จะมีจำนวนบทคัดย่อสาขาการวัดผลการศึกษาจนถึงปัจจุบันทั้ง หมด 90 เรื่อง หากผู้ใดต้องการรายละเอียดมากกว่านี้สามารถศึกษาค้นคว้าฉบับสมบูรณ์ได้ที่สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หรืออาจขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้โดยตรง

* อาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง 1 การสร้างแบบวัดเจตคติต่อการใช้กระบวนการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ
ผู้วิจัย นลัทพร แข็งฤทธิ์ (พฤษภาคม 2540)
 123 หมู่ 16 ถนนมิตรภาพ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 42000
 โรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
กรรมการควบคุม อาจารย์นุชวรา เหลืองอังกูร และ ดร.มนตรี อนันต์รักษ์

การศึกษานี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบวัดเจตคติต่อการใช้กระบวนการพยาบาล และเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่สร้างขึ้น โดยศึกษาจากประชากรจำนวน 507 คน เป็นพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยใช้อัตราส่วนประมาณ 1 : 1 : 2 เพื่อวัด 3 ครั้ง วัดครั้งที่ 1 จำนวน 125 คน วัดครั้งที่ 2 จำนวน 125 คน วัดครั้งที่ 3 จำนวน 257 คน ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดตามแนวคิดของ ฟิชไบน์ และไอเซน (Fishbein and Ajzen) โดยเริ่มจากสร้างแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อสำรวจความเชื่อเด่นชัดของพยาบาลวิชาชีพ ต่อการใช้กระบวนการพยาบาล แล้วนำความเชื่อเด่นชัดดังกล่าว มาสร้างเป็นแบบวัดเจตคติต่อการใช้กระบวนการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ

ผลการศึกษา พบว่า

แบบวัดเจตคติต่อการใช้กระบวนการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การรวบรวมข้อมูลผู้ป่วย การวินิจฉัยการพยาบาล การวางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาล และการประเมินผลการพยาบาล มีค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการใช้กระบวนการพยาบาล ตามวิธีของครอนบาค โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา แต่ละขั้นของกระบวนการพยาบาล มีค่า 0.88, 0.87, 0.86, 0.88 และ 0.86 ตามลำดับ ส่วนความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับมีค่า 0.99 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างใช้เทคนิคกลุ่มผู้ชัด ทดสอบทางสถิติค่า t (t -test) พบว่าในแต่ละขั้นของกระบวนการพยาบาลมีค่า t เท่ากับ 16.84, 9.36, 10.29, 9.98 และ 11.28 ตามลำดับ ส่วนความเที่ยงตรงทั้งฉบับ ค่า t เท่ากับ 15.24 ค่า t คำนวณมีค่ามากกว่าค่า t วิฤตทุกขั้นตอนและทั้งฉบับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบวัดเจตคติต่อการใช้กระบวนการพยาบาลแต่ละขั้นตอน มีค่าเท่ากับ ± 4.44 , ± 5.28 , ± 5.53 , ± 5.68 และ ± 6.13 ส่วนค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ ± 4.01

ชื่อเรื่อง 2 **การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม**

ผู้วิจัย นายสุริยะพงศ์ พงศ์สิทธิ์ศักดิ์ (สิงหาคม 2540)
482/4 ถนนนครสวรรค์ 13 ต.ตลาด อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000
โรงเรียนผดุงนารี ต.ตลาด อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

กรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมนึก ภัททิยธนี และ ดร.มนตรี อนันต์รักษ์

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัย วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องระบบสมการเชิงเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกระบวนการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 928 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน แบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นมีสี่ฉบับคือ แบบทดสอบเรื่องสมการเชิงเส้นสองตัวแปร แบบทดสอบเรื่องระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร แบบทดสอบเรื่องการแก้ระบบสมการเชิงเส้น และแบบทดสอบเรื่องโจทย์ปัญหาระบบสมการเชิงเส้น ซึ่งได้พัฒนามาจากการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจแบบเดิมค่าและแสดงวิธีทำที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดสอบสามครั้ง ครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองเพื่อปรับปรุงและคัดเลือกข้อสอบ ส่วนครั้งที่สามเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทั้งสี่ฉบับมีค่าความยากเป็น .32-.90, .50-.83, .48-.84 และ .44-.87 ค่าอำนาจจำแนกเป็น .31-.75, .42-.75, .03-.73 และ .29-.64 ค่าความเชื่อมั่นคำนวณโดยวิธีของโลเวทมีค่าเป็น .08, .83, .93 และ .82 ตามลำดับ สำหรับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาวิชา ผลปรากฏว่า ข้อสอบแต่ละข้อวัดในเรื่องนั้นจริง

ชื่อเรื่อง 3 **การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ที่มีรูปแบบคำตอบและจำนวนมาตราต่างกัน**

ผู้วิจัย มานิต สิทธิศร (กันยายน 2540)
26/3 หมู่ 14 ถ.นุดจรัส ต.ปะหลาน อ.พยัคฆภูมิพิสัย จ.มหาสารคาม 44110
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย ถ.สุวรรณวงศ์ อ.พยัคฆภูมิพิสัย
จ.มหาสารคาม 44110

กรรมการควบคุม รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สมนึก ภัททิยธนี

วิทยานิพนธ์นี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ที่มีรูปแบบคำตอบต่างกันและมีจำนวนมาตราต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 1,860 คน จาก 88 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 12 ฉบับ ประกอบด้วย รูปแบบคำตอบ 4 แบบ คือ แบบที่ใช้รูปภาพในหน้าคน แบบที่ใช้รูปภาพการ์ตูน แบบที่ใช้รูปภาพมะม่วง และแบบที่ใช้ข้อความ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีจำนวนมาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา และ 5 มาตรา หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยการทดสอบไค-สแควร์

ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ฉบับที่ใช้ข้อความ ที่มี 5 มาตรา มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุดเท่ากับ 0.813 อันดับรองลงมาได้แก่ ฉบับที่ใช้รูปภาพการ์ตูน ที่มี 5 มาตรา และฉบับที่ใช้รูปภาพมะม่วง ที่มี 5 มาตรา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.802 และ 0.801 ตามลำดับ และฉบับที่ใช้ข้อความ ที่มี 3 มาตรา มีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุดเท่ากับ 0.712 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติทั้ง 12 ฉบับ โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบคำตอบที่ต่างกันเมื่อมีมาตราเท่ากัน หรือระหว่างมาตราต่างกันที่ใช้รูปแบบคำตอบเดียวกัน

แบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 4 รูปแบบ มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้วัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และแบบวัดเจตคติที่มีจำนวนมาตรา 5 มาตรา จะให้ความละเอียดในด้านความหมายมากกว่าแบบวัดเจตคติที่มีจำนวนมาตรา 3 มาตรา และ 4 มาตรา

ชื่อเรื่อง 4 การศึกษาบุคลิกภาพของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540

ผู้วิจัย นางวราลักษณ์ แจ่มใส (กันยายน 2540)

สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จ.มหาสารคาม 44000

กรรมการควบคุม รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมนึก ภัททิยธนี

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนิสิต 9 ด้าน คือ ความรับผิดชอบ ความมั่นใจในตนเอง ความซื่อสัตย์ ความสัมฤทธิ์ผล มนุษยสัมพันธ์ ความอดทน การเป็นผู้นำ ความเป็นระเบียบ และความมีน้ำใจ ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 จำแนก

ตามเพศ ชั้นปี และคณะ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 1,335 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนว Edward Personal Preference Schedule หรือ EPPS ของเอแลน แอล. เอ็ดเวิร์ด ซึ่งวัดบุคลิกภาพสัมพันธ์เป็นการเปรียบเทียบระหว่างบุคลิกภาพด้วยกัน

ผลการวิจัยพบว่า

นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีบุคลิกภาพในด้านต่าง ๆ เรียงตามลำดับ ดังนี้ คือ มนุษย์สัมพันธ์ ความมีน้ำใจ ความสัมฤทธิ์ผล ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเป็นระเบียบ ความมั่นใจในตนเองและการเป็นผู้นำ จากการเปรียบเทียบบุคลิกภาพแต่ละด้านตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น และคณะ โดยการกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า นิสิตหญิงมีบุคลิกภาพด้านมนุษย์สัมพันธ์มากกว่านิสิตชาย บุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามระดับชั้น พบว่าบุคลิกภาพด้านความมั่นใจในตนเอง ความสัมฤทธิ์ผล มนุษย์สัมพันธ์ ความอดทน การเป็นผู้นำ ความเป็นระเบียบ และความมีน้ำใจ แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามคณะพบว่า บุคลิกภาพด้านการเป็นผู้นำ ความเป็นระเบียบ และความมีน้ำใจแตกต่างกัน

ชื่อเรื่อง 5 การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง บทประยุกต์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน จังหวัดขอนแก่น

ผู้วิจัย

ราตรี ศรีนา (กันยายน 2540)

27/1 หมู่ 4 บ้านคูใหญ่ ต.เมืองเพี้ย อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น 40110

โรงเรียนโคกโพธิ์ไชยศึกษา กิ่งอ.โคกโพธิ์ไชย จ.ขอนแก่น 40160

กรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมนึก ภัททิยธนี และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ สร้างแบบวินิจฉัยวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง บทประยุกต์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 6 ฉบับ คือ แบบทดสอบเรื่องโจทย์ปัญหาการคูณและการหาร แบบทดสอบการแก้โจทย์ปัญหาร้อยละ แบบทดสอบเกี่ยวกับความหมาย กำไร ขาดทุน ลดราคา แบบสอบการแก้โจทย์ปัญหาร้อยละการซื้อ-ขาย แบบทดสอบการแก้โจทย์ปัญหาร้อยละ 2 ชั้น และแบบทดสอบเกี่ยวกับการหาดอกเบี้ยในเวลา 1 ปี และน้อยกว่า 1 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 553 คน

วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง กล่าวคือ ทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อปรับปรุงและคัดเลือกข้อสอบ ทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้

ฉบับที่ 1 มีจำนวนข้อสอบ 7 ข้อ มีค่าความยากของข้อสอบ ตั้งแต่ .35 ถึง .67
ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .29 ถึง .53 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.69

ฉบับที่ 2 มีจำนวนข้อสอบ 13 ข้อ มีค่าความยากของข้อสอบ ตั้งแต่ .27 ถึง .71
ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .24 ถึง .57 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77

ฉบับที่ 3 มีจำนวนข้อสอบ 7 ข้อ มีค่าความยากของข้อสอบ ตั้งแต่ .31 ถึง .76 ค่าอำนาจ
จำแนกตั้งแต่ .34 ถึง .57 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .62

ฉบับที่ 4 มีจำนวนข้อสอบ 18 ข้อ มีค่าความยากของข้อสอบ ตั้งแต่ .21 ถึง .38
ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .28 ถึง .76 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94

ฉบับที่ 5 มีจำนวนข้อสอบ 21 ข้อ มีค่าความยากของข้อสอบ ตั้งแต่ .23 ถึง .43
ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .24 ถึง .77 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

ฉบับที่ 6 มีจำนวนข้อสอบ 8 ข้อ มีค่าความยากของข้อสอบ ตั้งแต่ .22 ถึง .33
ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .34 ถึง .58 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

สำหรับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ หาโดยวิธีเชิญผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา
จำนวน 4 ท่าน ร่วมกันพิจารณาตรวจสอบ ปรากฏแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 6 ฉบับ สามารถวัดเรื่อง
บทประยุกต์ได้จริง

ชื่อเรื่อง 6 การพัฒนาแบบทดสอบอิงเกณฑ์ วิชาฟิสิกส์ ว 023 เรื่องไฟฟ้าสถิต สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัย นายกิตติศักดิ์ ศรีปฐมานุรักษ์ (กันยายน 2540)
299/4 หมู่ที่ 12 ถ.ทยาบัสสา ต.สามแยก อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร 35120
โรงเรียนเลิงนกทา อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร 35120

กรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ และ ดร.มนตรี อนันตรักษ์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ สร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์วิชาฟิสิกส์ ว 023 เรื่องไฟฟ้าสถิต
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หาคะแนนเกณฑ์และคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (แผนการเรียนวิทยาศาสตร์) จำนวน 304 คน ของโรงเรียนเลิงนกทา

และโรงเรียนกุดชุมพุงวิทยาคม จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 สามารถเก็บข้อมูลจากประชากรได้จริง จำนวน 293 คน

แบบทดสอบที่สร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 5 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 เรื่องประจุไฟฟ้า กฎการอนุรักษ์ประจุไฟฟ้า ตัวนำไฟฟ้า ฉนวนไฟฟ้าและการเหนี่ยวนำไฟฟ้า

ฉบับที่ 2 เรื่องแรงระหว่างประจุและกฎของคูลอมบ์

ฉบับที่ 3 เรื่องสนามไฟฟ้า เส้นแรงไฟฟ้า

ฉบับที่ 4 เรื่องศักย์ไฟฟ้า

ฉบับที่ 5 เรื่องตัวเก็บประจุไฟฟ้า

ดำเนินการสอบดังนี้ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ ส่วนครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ของแบบทดสอบ ปรากฏผลดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 มีจำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.19 ถึง 0.56

ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ 0.835 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.359 และคะแนนเกณฑ์เท่ากับ 4 คะแนน (ร้อยละ 57.14)

แบบทดสอบฉบับที่ 2 มีจำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 ถึง 0.59

ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ 0.851 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.098 และคะแนนเกณฑ์เท่ากับ 3 คะแนน (ร้อยละ 42.86)

แบบทดสอบฉบับที่ 3 มีจำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.45

ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ 0.800 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.142 และคะแนนเกณฑ์เท่ากับ 4 คะแนน (ร้อยละ 57.14)

แบบทดสอบฉบับที่ 4 มีจำนวน 4 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.15 ถึง 0.49

ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ 0.754 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.128 และคะแนนเกณฑ์เท่ากับ 2 คะแนน (ร้อยละ 50.00)

แบบทดสอบฉบับที่ 5 มีจำนวน 7 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.16 ถึง 0.41

ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างเท่ากับ 0.773 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.089 และคะแนนเกณฑ์เท่ากับ 3 คะแนน (ร้อยละ 42.86)

สำหรับค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบฉบับที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 เป็นค่าที่หาได้จากวิธีของสวามินาธาน แอสเปลตันและอัลจินา ซึ่งมีค่าต่ำ คือ 0.359, 0.098, 0.142, 0.128 และ 0.089 ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้นำเอาข้อมูลชุดนี้หาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีของคาร์เวอร์ พบว่าค่าความเชื่อมั่นสูง คือ 0.828, 0.890, 0.718, 0.851 และ 0.625 ตามลำดับ และวิธีของแอมเบลตันและโนวิก พบว่าได้ค่าความเชื่อมั่นสูงเช่นกัน คือ 0.828, 0.890, 0.719, 0.852 และ 0.625 ตามลำดับ

ชื่อเรื่อง 7 การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบชนิดเลือกตอบที่มีจำนวนตัวเลือก และเวลาในการสอบไม่เท่ากัน

ผู้วิจัย นางสาววัชรีย์ วาลีประโคน (กันยายน 2540)

194 ถ.ธนบุรีประสิทธิ์ ต.ประโคนชัย อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์ 31140

โรงเรียนพลับพลายชัยพิทยาคม อ.พลับพลายชัย จ.บุรีรัมย์ 31250

กรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ และ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชุม ศรีสะอาด

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยาก ของแบบทดสอบที่มีจำนวนตัวเลือกไม่เท่ากัน ใช้เวลาในการสอบเท่ากันและไม่เท่ากัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนโรงเรียนพลับพลายชัยพิทยาคม และโรงเรียนเมืองตลุงพิทยาสรรพ์ จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ 4 (ค 204) จำนวน 308 คน แบ่งออกเป็นโรงเรียนละ 5 กลุ่ม ด้วยวิธีจัดกลุ่มให้เท่ากัน โดยแบ่งตามระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์ใน 3 ภาคเรียนที่ผ่านมา เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการและอสมการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 5 ฉบับ ๆ ละ 40 ข้อ คือฉบับ ก แบบ 5 ตัวเลือก, ฉบับ ข แบบ 4 ตัวเลือกที่คัดตัวลวงโดยการตัดค่าอำนาจจำแนกต่ำสุดออก 1 ตัวจากแบบทดสอบ 5 ตัวเลือก, ฉบับ ค แบบ 4 ตัวเลือกที่คัดตัวลวงโดยการสุ่มอย่างง่ายออก 1 ตัวจากแบบทดสอบ 5 ตัวเลือก, ฉบับ ง แบบ 3 ตัวเลือกที่คัดตัวลวงโดยการตัดค่าอำนาจจำแนกต่ำสุดออก 2 ตัวจากแบบทดสอบ 5 ตัวเลือก และฉบับ จ แบบ 3 ตัวเลือกที่คัดตัวลวงโดยการสุ่มอย่างง่ายออก 2 ตัวจากแบบทดสอบ 5 ตัวเลือก

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากของแบบทดสอบที่มีจำนวนตัวเลือกและเวลาในการสอบไม่เท่ากัน ไม่แตกต่างกัน
2. ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบที่มีจำนวนตัวเลือกไม่เท่ากัน แต่เวลาในการสอบเท่ากันทั้ง 5 ฉบับ ไม่แตกต่างกัน แต่มีความยากแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบรายคู่พบว่าแบบทดสอบ ฉบับ ก กับฉบับ ค, ฉบับ ก กับ

ฉบับ ๑ และฉบับ ๒ กับฉบับ ๑ มีค่าความยากแตกต่างกัน

ชื่อเรื่อง 8 การสร้างแบบทดสอบปิรามิดสำหรับใช้ทดสอบด้วยคอมพิวเตอร์
 วิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ภาคตัดกรวย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 จังหวัดนครพนม

ผู้วิจัย นางสาวละมัย พรหมศร (กันยายน 2540)
 59 หมู่ 6 ต.ไชยบุรี อ.ท่าอุเทน จ.นครพนม 48120
 โรงเรียนไชยบุรีวิทยาคม อ.ท่าอุเทน จ.นครพนม 48120

กรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ และ ดร.มนตรี อนันต์รักษ์

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบปิรามิดสำหรับใช้ทดสอบด้วยคอมพิวเตอร์ วิชา
 คณิตศาสตร์ เรื่อง ภาคตัดกรวย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างเป็น
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัด
 นครพนม จำนวน 1,272 คน มีวิธีการดำเนินการดังนี้

การทดสอบครั้งที่ 1 เป็นการทดสอบเพื่อหาค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบ โดยใช้แบบทดสอบ 3
 ฉบับ ๆ ละ 50 ข้อ แต่ละฉบับใช้ให้นักเรียนทดสอบฉบับละเท่ากัน จำนวน 400 คน จากนั้นนำข้อสอบมาวิเคราะห์
 หาค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบตามทฤษฎีการตอบข้อคำถาม (Item Response Theory) โดยหาค่าอำนาจจำแนก
 (a) ค่าความยาก (b) และค่าสัมประสิทธิ์การเดา (c) ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม IRT Analysis By Bay
 Version 2.1 ที่พัฒนาโดย รศ.ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี และ รศ.ดร.คณิต ไช้มุกด์ การคัดเลือกข้อสอบคัดตาม
 เกณฑ์โครงสร้างของแบบทดสอบปิรามิดชนิด 12 ชั้น และเกณฑ์คุณลักษณะของข้อสอบที่ดีได้จำนวนข้อสอบ
 ทั้งหมด 78 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.311 ถึง 0.772 ค่าความยากอยู่ระหว่าง -3.177 ถึง +3.096
 และค่าสัมประสิทธิ์การเดาอยู่ระหว่าง 0.070 ถึง 0.297 นำข้อสอบ 78 มา
 สร้างแบบทดสอบปิรามิดชนิด 12 ชั้น โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Authorware Professional 2.0

การทดสอบครั้งที่ 2 เป็นการทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ คือค่าความเชื่อมั่นและ
 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์ โดยนำแบบทดสอบปิรามิดสำหรับใช้ทดสอบด้วยคอมพิวเตอร์
 ที่สร้างขึ้น ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 จำนวน 72 คน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะได้ทำข้อสอบคนละ
 12 ข้อ จากข้อสอบทั้งหมด 78 ข้อ จากนั้นเว้นระยะห่างกัน 4 สัปดาห์ จึงนำแบบทดสอบฉบับเดิมไปทดสอบกับ
 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำคะแนนความสามารถทั้ง 2 ครั้งมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7903 และนำคะแนนความสามารถเฉลี่ยของการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง มาหาความ
 สัมพันธ์กับเกรดวิชาคณิตศาสตร์ ค 011 ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์เท่ากับ 0.687

ชื่อเรื่อง 9 การศึกษานุคลิกภาพของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิค ในเขตการศึกษา 11

ผู้วิจัย อัมพร จงดี (ตุลาคม 2540)

วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์ ถ.หลักเมือง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ 32000

กรรมการควบคุม อาจารย์อรนุช ศรีสะอาด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมนึก ภัททิยธนี

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักศึกษาหลักสูตร
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิค ในเขตการศึกษา 11 จำนวน 930 คน จำแนก
 เป็น 6 สาขาวิชา ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 ชั้นปีที่ 2 ที่สร้างตามแนวแบบทดสอบ เอ็ดเวิร์ดส์ เพอซันนอล พร็อพอร์เรนซ์ สเกดดูล (Edwards
 Personal Schedule : EPPS) แบบทดสอบมีจำนวน 49 ข้อ สำหรับวัดบุคลิกภาพ 7 ด้านได้แก่
 ด้านความคิดริเริ่ม ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความอดทน ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ
 ด้านความละเอียดรอบคอบ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ผลจากการวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนบุคลิกภาพของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิค ในเขตการศึกษา 11 ปรากฏดังนี้

สาขาวิชาช่างก่อสร้าง สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้า สาขาวิชาช่าง
 อิเล็กทรอนิกส์มีค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพด้านความละเอียดรอบคอบมากที่สุด

สาขาวิชาช่างเทคนิคการผลิตและสาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ มีค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพ
 ด้านความรับผิดชอบมากที่สุด

2. ค่าเฉลี่ยบุคลิกภาพแต่ละด้านของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นดังนี้

ด้านความคิดริเริ่ม สาขาวิชาช่างเทคนิคการผลิต มีค่าเฉลี่ยมากกว่าสาขาวิชาช่างยนต์
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านความรับผิดชอบ สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะมีค่าเฉลี่ยมากกว่าทุกสาขาวิชา ยกเว้น
 สาขาวิชาเทคนิคการผลิต และสาขาวิชาเทคนิคการผลิตมีค่าเฉลี่ยมากกว่าสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง 10 **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในทศวรรษหน้า****ผู้วิจัย**

นางสาวศรีเพ็ญ ช่างไธสง (ตุลาคม 2540)

171 บ้านหนองจิก ต.หายโคก อ.พุทไธสง จ.บุรีรัมย์ 31120

โรงเรียนบ้านหนองยายเทียม ต.หนองขุนนาง อ.หนองขุนนาง

จ.นครราชสีมา 30410

กรรมการควบคุม ดร.มนตรี อนันต์รักษ์ และ อาจารย์อรนุช ศรีสะอาด

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในทศวรรษหน้า โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 4 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มนักการเมือง กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มนักปกครอง และกลุ่มสมาชิกสภาจังหวัดธรรมนุญ ที่เลือกแบบเจาะจง กลุ่มละ 7 คน รวม 28 คน ตอบแบบสอบถาม 3 รอบ ในรอบแรกเป็นการตอบแบบสอบถามปลายเปิด และในรอบที่ 2 และ 3 เป็นการตอบแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านคุณลักษณะส่วนตัว

1.1 บุคลิกภาพ ควรมีความสุภาพเรียบร้อย ไม่ก้าวร้าว มีสัจจะพูดจริงทำจริงมีการวางตัวที่เหมาะสม มีความละเอียดรอบคอบ สามารถสรุปประเด็นได้ดี มีความรวดเร็วในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง มีความเปิดเผยตรงไปตรงมา มีปฏิภาณไหวพริบเป็นเลิศในการแก้ปัญหา มีความหนักแน่นมั่นคงในอารมณ์ มีความกระตือรือร้น และตื่นตัวอยู่เสมอ มีความอ่อนน้อมถ่อมตน มีอารมณ์เยือกเย็น มีความเข้มแข็งเด็ดเดี่ยว มีความอดทนและอดกลั้นสูง เชื่อมมั่นในอุดมการณ์และมีความเป็นสุภาพบุรุษ

1.2 มนุษยสัมพันธ์ ควรมีการวางตัวเป็นกันเองกับประชาชน ผู้ร่วมงานและบุคคลทั่วไป สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลทั่วไปในสังคมได้เป็นอย่างดี มีท่าทีที่เป็นมิตร สนใจและเอาใจใส่ในความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างสม่ำเสมอ มีความจริงใจ มีความเข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกิจกรรมของสังคม ให้ความสำคัญกับบุคคลทุกกลุ่มเสมอภาคกัน เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ และให้คำปรึกษา แนะนำกับประชาชน ผู้ร่วมงานและบุคคลทั่วไป

1.3 ความประพฤติ ควรมีการประพฤติตนเป็นที่น่าเชื่อถือทั้งการกระทำและคำพูด รู้จักประมาณตนและสำรวจตนเองอยู่เสมอ มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีความหนักแน่นในสิ่งที่ถูกต้อง มีความสำนึกที่จะทำงานต่อสังคม มีความรับผิดชอบสูง มีวินัยในตนเอง มีความเชื่อมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ตรงต่อเวลา เสมอต้นเสมอปลาย ไม่เอารอดเขาเปรียบผู้อื่น และไม่แอบอ้างผลงานผู้อื่นมาเป็นของตนเอง

2. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านคุณธรรมจริยธรรม ควรมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความยุติธรรม รู้จักให้อภัย เสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ปฏิบัติตนตามกฎหมายบ้านเมืองผสมผสานหลักรัฐศาสตร์ อยู่ในกรอบศีลธรรมและยึดมั่นในพระศาสนา มีความขยันหมั่นเพียร มีความเมตตา และอนุเคราะห์ต่อประชาชนที่ทุกข์ร้อน คนด้อยโอกาสในสังคมและชนกลุ่มน้อยในประเทศห้ามปรามประชาชนจากการทำความชั่วส่งเสริมให้ทำความดี ยึดหลักธรรมาธิปไตยเป็นรากฐานประชาธิปไตย มีสติในการพิจารณาพิจารณาเหตุเรื่องราวต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบ ให้เกียรติเคารพในสถานที่และสถาบัน รักษาคำพูด สัญญาที่ให้ไว้กับประชาชนและปฏิบัติตามนโยบายที่แถลงไว้ให้เป็นรูปธรรม ไม่ดำเนินการเพื่อผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง มีความมุ่งมั่นที่จะยกระดับในเรื่องของสิทธิมนุษยย์ ให้ทุกคนอยู่ร่วมกันด้วยความเสมอภาค รักษาจิตสำนึกให้ถูกต้องและชอบธรรมอยู่เสมอ และมีหลักในการดำเนินชีวิตส่วนตัวและในการบริหารประเทศ

3. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านภูมิหลัง คือ ควรมีความอายุ 25 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป หรือเทียบเท่า มีประสบการณ์ทางการเมืองมาก่อน มีการดำเนินชีวิตที่โปร่งใสทั้งชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานสามารถตรวจสอบได้ มีชีวิตครอบครัวเป็นแบบอย่างที่ดี มีชีวิตที่เปิดเผยมืออาชีพที่แน่นอนเพื่อให้ปรากฏที่มาแห่งรายได้ ควรเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตเป็นหลักและมีคุณธรรม ไม่เป็นผู้มีอิทธิพล และมีสัญชาติไทย

4. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความรู้ความสามารถคือ ควรมีความผลงานด้านสาธารณะ ผลงานทางการเมือง มีการนำเอาปัญหาต่าง ๆ ไปวางแผนเป็นนโยบายในการพัฒนาประเทศได้อย่างถูกต้อง มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้ผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ มีวิจรณ์ญาณในการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง มีความกล้าหาญกล้าต่อสู้ กล้าตัดสินใจ กล้ารับผิดชอบ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักใช้อำนาจในหน้าที่อย่างชอบธรรม มีความเฉลียวฉลาดรู้ทันเหตุการณ์ สามารถรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกได้อย่างรวดเร็ว สามารถทำให้ผู้ร่วมงาน ประชาชนและบุคคลทั่วไปเชื่อมั่นและศรัทธาสนใจในความสำเร็จของทั้งทีมมากกว่าความสำเร็จของตนเอง มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ มีความคิดในเชิงรุก หานหนทางแก้ไขปัญหที่อาจจะเกิดขึ้นในระยะ 5-10 ปีข้างหน้า และมีความคิดในสิ่งใหม่ ๆ ที่สร้างความเจริญทางเทคโนโลยีให้ทัดเทียมกับนานอารยประเทศ และมีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ด้านรัฐศาสตร์ และด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง

ชื่อเรื่อง 11 ศึกษาแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5 รูปแบบ

ผู้วิจัย สุภาภรณ์ อาษาสร้อย (ตุลาคม 2540)

โรงเรียนบ้านชาวสง่า อ. บ้านม่วง จ. สกลนคร 47140

กรรมการควบคุม รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ อาจารย์อรนุช ศรีสะอาด

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แต่ละแบบตามระดับชั้นและเพศ หาความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แต่ละแบบ และหาหน้าหนักตัวประกอบในแบบวัดทั้ง 5 แบบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย นักเรียนจาก 11 โรงเรียน ในจังหวัด สกลนคร จากกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนในระดับชั้น ป.6 305 คน และชั้น ม.3 305 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5 ฉบับ คือ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชนิดรูปภาพ ชนิดการเติมประโยคให้สมบูรณ์ ชนิดการเปรียบเทียบรายคู่ ชนิดแบบสำรวจและ ชนิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ผลจากการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1. นักเรียนในระดับชั้น ม.3 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชั้น ป.6 ในแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ชนิดรูปภาพ แบบวัดชนิดการเติมประโยคให้สมบูรณ์ แบบวัดชนิดการเปรียบเทียบรายคู่ และแบบวัดชนิดแบบสำรวจ ส่วนแบบวัดชนิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า พบว่ามีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายในแบบวัดชนิดการเติมประโยคให้สมบูรณ์ และแบบวัดชนิดการเปรียบเทียบรายคู่ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในระดับชั้น ม.3 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงในระดับชั้น ป.6 และในระดับชั้น ป.6 นักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายในแบบวัดชนิดการเติมประโยคให้สมบูรณ์ และแบบวัดชนิดการเปรียบเทียบรายคู่ ส่วนในแบบวัดชนิดแบบสำรวจ พบว่าไม่แตกต่างกัน ในระดับชั้น ม.3 ทั้งสองเพศมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันในแบบวัดทุกแบบ
4. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทุกแบบมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หรือ .01 เมื่อศึกษากับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและในระดับชั้น ป.6 ส่วนในระดับชั้น ม.3 มีแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์บางแบบที่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001 และบางแบบที่ไม่สัมพันธ์กัน
5. เมื่อศึกษากับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและในระดับชั้น ป.6 พบว่า แบบวัดทั้ง 5 ฉบับวัดตัวประกอบเดียวกัน คือ ตัวประกอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดที่มีน้ำหนักตัวประกอบแรงจูงใจ

ไผ่ล้มฤทธิ์มากที่สุดคือ แบบวัดชนิดแบบสำรวจ แต่เมื่อศึกษาในระดับชั้น ม.3 พบว่า มี 2 ตัวประกอบ ตัวประกอบแรก คือ ตัวประกอบแรงจูงใจในไผ่ล้มฤทธิ์ ซึ่งแบบวัดที่มีน้ำหนักตัวประกอบแรงจูงใจไผ่ล้มฤทธิ์มากที่สุด คือ แบบวัดชนิดแบบสำรวจ ส่วนตัวประกอบตัวที่สองคือ ตัวประกอบด้านการให้ภาษา ซึ่งแบบวัดที่มีน้ำหนักตัวประกอบนี้มากที่สุดคือ แบบวัดชนิดรูปภาพ

ชื่อเรื่อง 12 การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยในการเรียนเรื่องสมการสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตจังหวัดบุรีรัมย์

ผู้วิจัย

นางอาภรณ์ เวียงวิเศษ (ตุลาคม 2540)

232 หมู่ 8 (พรพงษ์วิลลา) ซอย 6 ต.อิสาน อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

โรงเรียนภัทรบพิตร ต.เสม็ด อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ 31000

กรรมการควบคุม อาจารย์อรนุช ศรีสะอาด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมนึก ภัททิยธนี

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในการเรียนเรื่องสมการสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีสี่ฉบับ คือ แบบทดสอบความรู้พื้นฐานเรื่องสมการ แบบทดสอบสมบัติการเท่ากัน แบบทดสอบการแก้สมการ และแบบทดสอบโจทย์สมการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกระบวนการสร้างแบบทดสอบครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 1,200 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น ผลการวิจัยพบว่า

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 มีค่าความยากตั้งแต่ .28 - .72 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .39 - .83 ค่าความเชื่อมั่น 0.839

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 มีค่าความยากตั้งแต่ .40 - .70 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .46 - .77 ค่าความเชื่อมั่น 0.892

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 3 มีค่าความยากตั้งแต่ .32 - .67 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .39 - .83 ค่าความเชื่อมั่น 0.838

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 4 มีค่าความยากตั้งแต่ .48 - .67 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .37 - .60 ค่าความเชื่อมั่น 0.677

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา หาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ ปรากฏว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทั้งสี่ฉบับสามารถวัดเรื่องสมการได้จริง

ชื่อเรื่อง 13 การเปรียบเทียบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ ที่มีจำนวนตัวเลือก และวิธีการกำหนดคะแนนจุดตัดแตกต่างกัน ในวิชา คณิตศาสตร์ เรื่องสมการและการแก้สมการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัย

สมเพชร มัชปะโม (ตุลาคม 2540)

5 หมู่ 23 บ้านไชยทอง ต.หนองแสง อ.วาปีปทุม จ.มหาสารคาม 44120

โรงเรียนบ้านแก่นท้าว ต.เม็กดำ อ.พยัคฆภูมิพิสัย จ.มหาสารคาม 44120

กรรมการควบคุม ดร.มนตรี อนันต์รักษ์ และ อาจารย์อรนุช ศรีสะอาด

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ที่มีจำนวนตัวเลือกแตกต่างกัน เมื่อกำหนดคะแนนจุดตัดโดยวิธีให้ครูผู้สอน วิธีของแกลส และวิธีประยุกต์ราชคโหมเดล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ระดับชั้นละ 308 คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ พยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ชนิดเลือกตอบที่มีจำนวนตัวเลือกต่างกัน 3 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 1 มี 3 ตัวเลือก แบบทดสอบฉบับที่ 2 มี 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบฉบับที่ 3 มี 5 ตัวเลือก

ผลการวิจัยปรากฏผล ดังนี้

1. คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ ที่มีจำนวนตัวเลือก 3, 4 และ 5 ตัวเลือก พบว่า เมื่อกำหนดคะแนนจุดตัดด้วยวิธีให้ครูผู้สอนกำหนด แบบทดสอบที่มี 3 ตัวเลือกมีคะแนนจุดตัดสูงสุดเป็น 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 67 ของจำนวนข้อสอบทั้งหมด ส่วนแบบทดสอบที่มี 4 และ 5 ตัวเลือกมีคะแนนจุดตัดเป็น 18 คะแนน และ 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 และ 57 ของจำนวนข้อสอบทั้งหมด ตามลำดับ การกำหนดคะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแกลส แบบทดสอบที่มี 3 ตัวเลือกมีคะแนนจุดตัดสูงสุดเป็น 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 47 ของจำนวนข้อสอบทั้งหมด ส่วนแบบทดสอบที่มี 4 และ 5 ตัวเลือกมีคะแนนจุดตัดเป็น 13 คะแนน และ 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 43 และ 40 ของจำนวนข้อสอบทั้งหมด ตามลำดับ และเมื่อกำหนดคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบด้วยวิธีประยุกต์ราชคโหมเดล แบบทดสอบที่มี 3 และ 4 ตัวเลือก มีคะแนนจุดตัดเท่ากันเป็น 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 47 ของจำนวนข้อสอบทั้งหมด ส่วนแบบทดสอบที่มี 5 ตัวเลือก มีคะแนนจุดตัดน้อยที่สุดเป็น 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 43 ของจำนวนข้อสอบทั้งหมด

2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบที่มีจำนวนตัวเลือก 3, 4 และ 5 ตัวเลือก พบว่า เมื่อกำหนดคะแนนจุดตัดโดยวิธีให้ครูผู้สอนกำหนด วิธีของแกลส และวิธีประยุกต์ราชคิโมเดล ไม่แตกต่างกัน

3. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่มีจำนวนตัวเลือก 3, 4 และ 5 ตัวเลือก พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เมื่อกำหนดคะแนนจุดตัดวิธีเดียวกันไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเมื่อกำหนดคะแนนจุดตัดด้วยวิธีที่ต่างกัน พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่มี 3 ตัวเลือก วิธีประยุกต์ราชคิโมเดลและวิธีของแกลสสูงกว่าวิธีให้ครูผู้สอนกำหนด ส่วนแบบทดสอบที่มี 4 ตัวเลือก วิธีของแกลสสูงกว่าวิธีประยุกต์ราชคิโมเดลและวิธีให้ครูผู้สอนกำหนด นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ชื่อเรื่อง 14 การเปรียบเทียบความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและความเที่ยงตรงของคะแนนจุดตัดที่หาตามวิธีของเบอร์ก และที่กำหนดเกณฑ์ภายนอกโดยใช้ดัชนีบ่งชี้ของซาโต้และดัชนีบ่งชี้ที่ปรับแก้

ผู้วิจัย

นางสาวธศยา หล้าบุญมา (เมษายน 2541)

117 หมู่ 3 ถ.ชาญสินธุ์ ต.บึงกาฬ อ.บึงกาฬ จ.หนองคาย 43140

โรงเรียนวิศิษฐอำพนยศศิลป์ ถ.พันทูลเกษีย อ.บึงกาฬ จ.หนองคาย 43140

กรรมการควบคุม รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ ดร.มนตรี อนันต์รักษ์

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อหาคะแนนจุดตัดตามวิธีของเบอร์ก และที่กำหนดเกณฑ์ภายนอกโดยใช้ดัชนีบ่งชี้ของซาโต้และดัชนีบ่งชี้ที่ปรับแก้ พร้อมทั้งเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบในด้านความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและเปรียบเทียบความเที่ยงตรงของคะแนนจุดตัด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ยังไม่ได้เรียนเนื้อหาในแบบทดสอบ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนเนื้อหาในแบบทดสอบแล้ว ระดับชั้นละ 297 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก วิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องแผนภูมิ จำนวน 2 ฉบับ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. คะแนนจุดตัดที่หาตามวิธีของเบอร์กและที่กำหนดเกณฑ์ภายนอกโดยใช้ดัชนีบ่งชี้ของซาโต้ของแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ มีค่าเท่ากัน ฉบับที่ 1 คือ 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 55 ของคะแนนเต็ม ฉบับที่ 2 คือ 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ของคะแนนเต็ม ส่วนคะแนนจุดตัดที่

กำหนดเกณฑ์ภายนอกโดยใช้ดัชนีบ่งชี้ที่ปรับแก้ของแบบทดสอบฉบับที่ 1 คือ 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม และฉบับที่ 2 คือ 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40 ของคะแนนเต็ม

2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ได้จากคะแนนจุดตัดที่หาตามวิธีของเบอร์กและที่กำหนดเกณฑ์ภายนอกโดยใช้ดัชนีบ่งชี้ของซาโต้ มีค่าเท่ากันทั้ง 2 ฉบับ โดยมีค่า .717 และ .635 ตามลำดับ ส่วนความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ได้จากคะแนนจุดตัดที่กำหนดเกณฑ์ภายนอกโดยใช้ดัชนีบ่งชี้ที่ปรับแก้ ฉบับที่ 1 มีค่า .771 และฉบับที่ 2 มีค่า .705 จากการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับที่หาด้วยวิธีต่างกัน โดยใช้ไค-สแควร์ พบว่าความเชื่อมั่นทั้ง 3 วิธี ไม่แตกต่างกันทั้งในแบบทดสอบฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2

3. ความเที่ยงตรงของคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ที่หาตามวิธีของเบอร์ก มีค่า .404 และ .329 ตามลำดับ ความเที่ยงตรงของคะแนนจุดตัดที่กำหนดเกณฑ์ภายนอกโดยใช้ดัชนีบ่งชี้ของซาโต้มีค่า .286 และ .253 ตามลำดับ ส่วนความเที่ยงตรงของคะแนนจุดตัดที่กำหนดเกณฑ์ภายนอกโดยใช้ดัชนีบ่งชี้ที่ปรับแก้ มีค่า .252 และ .133 ตามลำดับ จากการทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่าง ระหว่างความเที่ยงตรงของคะแนนจุดตัดโดยใช้ไค-สแควร์ พบว่าความเที่ยงตรงของคะแนนจุดตัดที่หาจาก 3 วิธี ไม่แตกต่างกันทั้งในแบบทดสอบฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2

ชื่อเรื่อง 15

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถจากการวิเคราะห์โดย ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบกับคะแนนที่ได้จากการตอบและตรวจให้คะแนนต่างกัน 4 วิธี

ผู้วิจัย

นางสาวฉวีวรรณ บุญมั่ง (เมษายน 2541)

730/1 ต.บรปือ อ.บรปือ จ.มหาสารคาม 44130

โรงเรียนบ้านหนองแสง ต.ห้วยเตย กิ่ง อ.กุฉินทน์ จ.มหาสารคาม

กรรมการควบคุม ดร.มนตรี อนันต์รักษ์ และ อาจารย์อรนุช ศรีสะอาด

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถจากการวิเคราะห์โดยทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบกับคะแนนที่ได้จากการตอบและตรวจให้คะแนนต่างกัน 4 วิธี คือ วิธี 0 - 1 วิธีของคูมบัส วิธีของกิบบอนส์และคณะ และวิธีของอนันต์ ศรีโสภาก และเปรียบเทียบค่าการเดาจากการวิเคราะห์โดยทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบกับสัดส่วนการเดาที่ได้จากการตอบและตรวจให้คะแนนต่างกัน 4 วิธี ดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบรปือ จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2540 จำนวน 496 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ตามจำนวนวิธีการตอบและตรวจให้คะแนน กลุ่มละ 124 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบทดสอบวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ซึ่งเป็นแบบทดสอบเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนความสามารถจากการวิเคราะห์โดยทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบกับคะแนนที่ได้จากการตอบและตรวจให้คะแนน วิธี 0-1 วิธีของคูมบี้ วิธีของกิบบอนส์และคณะ และวิธีของอนันต์ ศรีโสภาก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.5111, 0.3896, 0.4229 และ 0.4265 ตามลำดับ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

2. ค่าการเดาจากค่าวิเคราะห์โดยทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบกับสัดส่วนการเดาที่ได้จากการตอบและตรวจให้คะแนน วิธี 0-1 วิธีของคูมบี้ วิธีของกิบบอนส์และคณะ และวิธีของอนันต์ ศรีโสภาก ที่พิจารณาจากการแสดงระดับความแน่ใจ และคะแนนติดลบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนค่าการเดากับสัดส่วนการเดาที่ได้จากวิธีของอนันต์ ศรีโสภาก ที่พิจารณา คะแนนติดลบ ไม่แตกต่างกัน

ชื่อเรื่อง 16 การสร้างเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานด้านการสอนของครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัย

นางสำรวย บุตราข (พฤษภาคม 2541)

36/12 บ้านมะกอก ต.ขามเรียง อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม 44151

โรงเรียนบ้านมะกอก ต.ขามเรียง อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม 44150

กรรมการควบคุม รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานด้านการสอนของครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้เทคนิคเดลฟาย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน จำนวน 20 คน

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สร้างเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานด้านการสอน โดยศึกษาแนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเกณฑ์การประเมินครูดีเด่น วิเคราะห์งานด้านการสอน แล้วสังเคราะห์ออกมา 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการก่อนสอน ขั้นปฏิบัติการสอน และขั้นปฏิบัติการหลังการสอน ทำการร่างเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานด้านการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรง ครอบคลุมของเกณฑ์การประเมิน ตอนที่ 2 ทำการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงของเกณฑ์การประเมินเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่ามัธยฐาน พิสัยระหว่างควอร์ไทล์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

ผลการวิจัย ปรากฏดังนี้

1. การสร้างเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานด้านการสอนของครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม ใช้ประเมินใน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการก่อนสอน ขั้นปฏิบัติการสอน และขั้นปฏิบัติการหลังการสอน
2. เกณฑ์การประเมินในขั้นเตรียมการก่อนสอนมี 20 ข้อ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมตัวของครู ด้านการเตรียมนักเรียน และด้านการเตรียมสภาพแวดล้อม
3. เกณฑ์การประเมินในขั้นปฏิบัติการก่อนสอนมี 26 ข้อ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการเตรียมการสอน และการดำเนินการสอน
4. เกณฑ์การประเมินในขั้นปฏิบัติการหลังการสอนมี 7 ข้อ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนา
5. ผลการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงของเกณฑ์การประเมิน โดยใช้เกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานด้านการสอน กับกลุ่มครูผู้สอนดีเด่นครูสภา จากครูผู้สอนดีเด่นประเมินตนเองในขั้นเตรียมการก่อนสอน ขั้นปฏิบัติการสอนและขั้นปฏิบัติการหลังการสอน ได้ค่าเฉลี่ย 3.23, 3.17 และ 3.10 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้งฉบับได้ค่าเฉลี่ย 3.18 ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.42, 0.47, 0.58 และ 0.44 ตามลำดับ ผลการประเมินทั้ง 3 ขั้นตอน ที่ครูวิชาการประเมินครูดีเด่นได้ค่าเฉลี่ย 2.94, 2.98 และ 2.87 ตามลำดับ เมื่อรวมทั้งฉบับได้ค่าเฉลี่ย 2.95 ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.62, 0.59, 0.68 และ 0.61 ตามลำดับ ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้ง 3 ขั้นตอน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเป็น .935, .962 และ .862 ตามลำดับ

ชื่อเรื่อง 17 การประเมินโครงการส่งเสริมอาชีพอิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของ
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ผู้วิจัย นางอนงค์ พิษสิงห์ (พฤษภาคม 2541)
 3 หมู่ที่ 3 ต.เหล่า อ.ธวัชบุรี จ.ร้อยเอ็ด 45170
 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 28 ต.ป่อ อ.คำเขื่อนแก้ว จ.ยโสธร 35110
 กรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมนึก ภัททิยธนี และผู้ช่วยศาสตราจารย์
 สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภณ

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 2 ประการคือ เพื่อประเมินโครงการส่งเสริมอาชีพอิสระของ
 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านสภาวะแวดล้อม
 ปัจจัยในการดำเนินงานตามโครงการ การดำเนินงานตามโครงการ ผลสำเร็จของโครงการ และเพื่อ
 ศึกษาปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานโครงการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ บุคลากรในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ สังกัด
 กรมสามัญศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 โรงเรียน เป็นผู้บริหาร 24 คน ครูที่ปรึกษา
 โครงการ 84 คน และนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ 283 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถาม 3 ฉบับ สำหรับ
 สอบถามผู้บริหารโรงเรียน ครูที่ปรึกษาโครงการและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ
 เท่ากับ 0.86, 0.85 และ 0.92 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
 (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านสภาวะแวดล้อม พบว่า โครงการส่งเสริมอาชีพอิสระในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์
 มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน
2. ด้านปัจจัยในการดำเนินโครงการ พบว่า มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการ
 ประกอบอาชีพอิสระอย่างเหมาะสม ได้รับแหล่งเงินทุนจากกรมสามัญศึกษาแต่ไม่เพียงพอต่อการดำเนิน
 โครงการ การจัดหาวัสดุมากจะยืมจากโรงเรียนและใช้สถานที่บริเวณโรงเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมตาม
 โครงการทุกโรงเรียน การจำหน่ายผลผลิตส่วนมากจะจำหน่ายให้กับโรงเรียน
3. ด้านการดำเนินโครงการ พบว่า การดำเนินโครงการของคณะกรรมการที่รับผิดชอบ
 โครงการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ยกเว้นการประเมินโครงการและรายงานผลต่อจังหวัด
 การประชาสัมพันธ์เปิดรับสมัครนักเรียนเข้าร่วมโครงการและการนิเทศติดตามการทำงานของนักเรียน
 มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ครูที่ปรึกษาเป็นเจ้าของกิจการเอง นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติเท่านั้น

มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และครูที่ปรึกษานำผลผลิตหรือผลกำไรจากโครงการเป็นของตนเอง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. ด้านผลจากการดำเนินโครงการ พบว่า การดำเนินโครงการประสบผลอยู่ในระดับมาก ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการส่งเสริมอาชีพอิสระ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน

5. เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของการดำเนินโครงการ พบว่า ส่วนมากมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นนักเรียนนำเงินไปใช้จ่ายผิดวัตถุประสงค์ที่ยืมมา การเอาวัดเอาเปรียบของสมาชิกในกลุ่ม และขาดการดูแลเอาใจใส่จากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนข้อเสนอแนะส่วนมากมีความเห็นตรงกันว่าควรจัดสรรงบประมาณช่วยเหลือด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และหาตลาดจำหน่ายผลผลิตให้มากขึ้น

ชื่อเรื่อง 18. การสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ผู้วิจัย นายเชาวฤทธิ์ ลำพวย (มิถุนายน 2541)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด 45000

กรรมการควบคุม รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ อาจารย์อรนุช ศรีสะอาด

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกอบด้วยแบบทดสอบ 5 ฉบับ คือ แบบทดสอบทักษะคำนวณ แบบทดสอบด้านความจำ แบบทดสอบการอ่านข้อมูลในตาราง แบบทดสอบอุปมาอุปไมย และแบบทดสอบด้านภาษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกระบวนการสร้างแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2540 จำนวน 800 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ทำการทดสอบ 3 ครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ ใช้กลุ่มตัวอย่างครั้งละ 100 คน การทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ สร้างสมการพยากรณ์ และค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 600 คน ผลการวิจัยพบว่า

แบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ ทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .25 ถึง .89 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .17 ถึง .71 ค่าความเชื่อมั่น หาโดยใช้สูตร KR-20 มีค่าอยู่ระหว่าง .58 ถึง .89 ค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ หาโดยใช้ค่าสหสัมพันธ์ของ

เพียร์สันระหว่างคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบกับเกรดเฉลี่ยสะสม ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์อยู่ระหว่าง .100 ถึง .360 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับแบบทดสอบทักษะการคำนวณ แบบทดสอบการอ่านข้อมูลในตาราง แบบทดสอบอุปมาอุปไมย และแบบทดสอบด้านภาษา และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับแบบทดสอบความจำ

สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาพัฒนศึกษการในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = 1.6586 + 0.0251X_1 + 0.0208X_3 + 0.0195X_4 + 0.0165X_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = 0.2321Z_1 + 0.1605Z_3 + 0.1584Z_4 + 0.0890Z_5$$

ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาพัฒนศึกษการมีดังนี้

1. ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาพัฒนศึกษการ เรียงตามลำดับการพยากรณ์ได้ดังนี้ คะแนนแบบทดสอบทักษะการคำนวณ คะแนนแบบทดสอบอุปมาอุปไมย คะแนนแบบทดสอบการอ่านข้อมูลในตาราง และคะแนนแบบทดสอบด้านภาษา
2. ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาพัฒนศึกษการ กลุ่มวิชาการบัญชี เรียงตามลำดับการพยากรณ์ได้ดังนี้ คะแนนแบบทดสอบทักษะการคำนวณ คะแนนแบบทดสอบการอ่านข้อมูลในตาราง คะแนนแบบทดสอบความจำ
3. ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาพัฒนศึกษการ กลุ่มวิชาการขาย เรียงตามลำดับการพยากรณ์ได้ดังนี้ คะแนนแบบทดสอบอุปมาอุปไมย คะแนนแบบทดสอบทักษะการคำนวณ และคะแนนแบบทดสอบการอ่านข้อมูลในตาราง
4. ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาพัฒนศึกษการ กลุ่มวิชาการเลขานุการ เรียงตามลำดับการพยากรณ์ได้ดังนี้ คะแนนแบบทดสอบทักษะการคำนวณ คะแนนแบบทดสอบด้านภาษา และแบบทดสอบอุปมาอุปไมย

